

REČI HVALE ZA IZRANJANJE SVETLOSTI

„Sve što nam je potrebno da bismo se izlečili jesu svetlost i ljubav, a Barbara Brenan to tako dobro razume. *Izranjanje svetlosti* nas odvodi do novih dužina isceliteljske veštine. Preporučujem od sveg srca!”

Lujza Hej, autor knjige *Kako da izlečite sopstveni život*

„Barbara Brenan je pionir u uspostavljanju veze između nauke i isceliteljskog umeća. Njena knjiga je ispunjena dubokim poznavanjem materije i mudrošću koja izvire iz neposrednog iskustva i prakse. Predodređena je da postane klasik.”

Kirijakos Markides, autor knjige *Vatra u srcu: iscelitelji, mudraci i misteriji*

„Barbara Brenan predstavlja onu veoma retku kombinaciju naučnika, iscelitelja i učitelja. Njena knjiga je izuzetno snažna i od velike je pomoći svima nama koji želimo da proživimo svoj život u skladu s novim normama optimalnog zdravlja.”

Barbara Maks Habard, autor knjige *Otkrovenje*

„Budući da sam lično osetio veličinu isceliteljskog dara Barbare Brenan, čast mi je da podržim njenu knjigu. Ona sjedinjava istraživačke metode potekle iz njenih naučnih znanja s intuitivnim moćima i mudrošću koju poseduje. Ovo vanredno jedinstvo je proširilo modernu „medicinu” i učinilo je ljudskom.”

Dr Rolo Mej, autor knjiga *Ljubav i volja i Vapaj za mitom*

NASLOV ORIGINALA:

Barbara Ann Brennan

Light Emerging: *The Journey of Personal Healing*

Illustrated by Thomas J. Schneider and Joan Tartaglia

Copyright © 1993 by Barbara Ann Brennan

Interior art © 1993 by Thomas J. Schneider and Joan Tartaglia

This translation published by arrangement with Bantam Books, an imprint of Random House, a division of Penguin Random House LLC.

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2021

ZA IZDAVAČA:

Marko Sabovljević

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:

Marina Sabovljević

PREVOD:

Tatjana Milosavljević

LEKTURA I KOREKTURA:

Milica Rakić

DIZAJN KORICE:

Siniša Subotić

ŠTAMPA:

Alpha print, Zemun

TIRAŽ:

1000

IZDAVAČ:

Publik praktikum

Dobrovoljačka 10/I, Zemun

office@publikpraktikum.rs

011/4202 544; 011/4202 545

GODINA IZDANJA:

2021

Sva prava su zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući fotokopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pišmenog odobrenja izdavača.

BARBARA EN BRENAN

ILUSTROVALI TOMAS DŽ. ŠNAJDER I DŽOAN TARTALJA

IZRANJANJE SVETLOSTI

HARMONIJA

Knjiga je posvećena svima onima
koji se vraćaju Istini
i svom prekrasnom Ja.

S A D R Ž A J

U V O D

Nova paradigma: isceljenje i stvaralački proces	9
---	---

DEO I

PERSPEKTIVA ISCELJIVANJA NAŠEG DOBA	13
---	----

1. Isceliteljski dar	15
2. Četiri dimenzije vaše stvaralačke energije	33
3. Novi pogled na isceljivanje – holografsko iskustvo	59
4. Povinujte se svom ravnotežnom sistemu.....	79

DEO II

TEHNIKE ISCELJIVANJA NAŠEG DOBA	91
---------------------------------------	----

UVOD

Moje lično stanovište kao iscelitelja	93
---	----

5. Šta je to što čini iscelitelj, ali ne i vaš lekar ili terapeut.....	99
6. Timski rad iscelitelja i lekara	117

DEO III

LIČNO ISCELITELJSKO ISKUSTVO.....	137
-----------------------------------	-----

UVOD

Vreme je da se pobrinete za sebe.....	139
---------------------------------------	-----

7. Sedam faza isceljivanja	141
8. Sedam nivoa procesa isceljivanja	155

DEO IV

STVARANJE PLANA ISCELJIVANJA.....	171
-----------------------------------	-----

UVOD

Stvaranje vašeg ličnog plana isceljivanja	173
---	-----

9. Energija zemlje kao osnova života	175
10. Vaše fizičko telo kao prebivalište vašeg duha.....	201
11. Iscelite se ljubavlju, odbacujući perfekcionizam.....	222
12. Isceljenje kroz samosvest	244

DEO V

ISCELJIVANJE I ODNOSI S DRUGIM OSOBAMA	265
--	-----

UVOD

Važnost odnosa s ljudima za vaše zdravlje	267
---	-----

13. Stvaranje zdravih odnosa.....	268
14. Tri tipa interakcije auričnih polja u uzajamnim odnosima među ljudima.....	295
15. Posmatranja auričnih interakcija u međuljudskim odnosima.....	340
DEO VI	
ISCELJIVANJE PUTEM NAŠIH VIŠIH DUHOVNIH SFERA.....	421
UVOD	
Sjedinjavanje viših duhovnih aspekata i dubljih dimenzija u plan vašeg isceljenja	423
16. Proces savetovanja u vašem životu.....	424
17. Naše namere i hara-dimenzija.....	463
18. Naša predivna suština	489
ZAKLJUČAK.....	509
DODATAK A	
ISCELITELJSKA SEANSA SA RIČARDOM V.	511
DODATAK B	
VRSTE ZDRAVSTVENIH PROFESIONALACA.....	518
DODATAK C	
ISCELITELJSKA ŠKOLA BARBARE BRENAN	521
BIBLIOGRAFIJA.....	522

Nova paradigma: isceljenje i stvaralački proces

Od izdavanja svoje prve knjige, *Ruke koje leče*, nastavila sam da proučavam odnos naše životne energije sa zdravljem, bolešću i isceljenjem. Veoma sam se zainteresovala za dublje uzroke našeg obolevanja. Da li je „obolenje“ deo ljudskog bivstvovanja, koji u sebi nosi neko dublje značenje ili naravoučenije? Na koji to način življene „normalnog“ života u našoj kulturi dovodi do bolesti? Pitala sam se koji su to najzdraviji životni ritmovi koje bi trebalo da sledimo. Kakav uticaj na naše zdravlje imaju naši svakodnevni izbori i postupci? Kakav uticaj na naše zdravlje ima naša svest, koja se iz trenutka u trenutak menja? Pitala sam se koja bi to veza mogla da postoji između naših oboljenja, i naše kreativnosti i evolutivnog procesa.

Prekinula sam isceliteljski rad da bih imala više vremena za pokretanje Isceliteljske škole Barbare Brenan, posmatrajući pritom energetske feniomene u sklopu predavanja i grupnim situacijama, kao i pojedinačno među studentima. Tokom moje nastave i predavanja nešto vrlo zanimljivo je počelo da izranja na površinu. Početkom godine moj vodič mi je rekao da će podučavati o stvaralačkom proce-

su. Kad sam napokon uspela da nekoliko tih predavanja snimim i zapišem, redigujem i potpuno pripremim, otkrila sam postojanje jedne potpuno nove veze između evolutivnog plana Zemlje, svrhe našeg života, naše kreativnosti, zdravlja i življenja u onome što Hejoan, moj vodič, naziva trenutkom otkrovenja.

Da bismo razumeli novi materijal, neophodno je da uđemo u novu paradigmu. Webster definiše reč *paradigma* kao „obrazac, primer, ili model“. To je način na koji mi opažamo svet. Paradigma je objedinjeni zbir pretpostavki koji nam objašnjava svet i pomaze da predvidimo njegovo ponašanje. Mi te prepostavke uzimamo zdravo za gotovo. Definišemo ih kao stvarnost na kojoj počiva sve ostalo i više ne razmišljamo o njima. Primećuje li riba vodu oko sebe?

„Najveći deo naših pojmoveva o svetu proizlazi iz zbiru pretpostavki koje uzimamo zdravo za gotovo i koje, uglavnom, ne istražujemo i ne dovodimo u pitanje“, primećuje Verner Erhard, autor seminara „Forum“. „Ponašamo se kao da su nam date. Toliko su deo naše ličnosti da nam je teško da se od njih odvojimo makar i za toliko

da bismo pričali o njima. Mi ne mislimo prema njima – naše mišljenje proizlazi iz njih.”

Medicinske paradigme određuju način na koji razmišljamo o svom telu. Kako je vreme prolazilo, zapadna medicina je kao uzroke bolesti identifikovala zle duhove, telesne tečnosti, klice i virus, i osmišljavala odgovarajuće načine lečenja. S napredovanjem medicinske tehnologije i povećanjem svesti o povezanosti uma i tela, naše medicinske paradigme počinju da se menjaju. Nove paradigme daju podstrek novim mogućnostima.

U prošlosti su se aurična polja takođe povezivala sa zdravljem i isceljivanjem, ali na ponešto „ezoteričan“ način. Poimanje tog polja predstavljalo je mešavinu stvarnih opažanja, pretpostavki i fantazija.

Danas, kada se o bioenergiji sve više čuje i po našim laboratorijama i klinikama, pomisao o ljudskom energetskom polju koje je direktno povezano s našim zdravljem postaje sve prihvatljivija u okvirima medicinske paradigme Zapada.

U ovoj knjizi predstavljam vam nove poglede na zdravlje, isceljivanje i bolest. Deo I uključuje naučnu podlogu, zasnovanu na teoriji o energetskom polju i holografskim teorijama o tome zašto i kako deluje polaganje ruku.

U Delu II opisala sam šta iscelitelj može i ne može da učini za nekoga, osnovni vid isceliteljske seanse i načine timskog rada iscelitelja i lekara. Deo II predstavlja koncept unutarnjeg sistema za ravnotežu, automatskog i

obično nesvesnog sistema koji nas održava u top-formi, ukoliko ga slušamo i sledimo. Taj deo nam takođe pokazuje i kako možemo da stvorimo oboljenje prisutno u svom životu i svom telu ukoliko ne sledimo sopstveni sistem za ravnotežu.

U Delu III, kroz seriju razgovora s pacijentima, predstavljam vam odvijanje isceliteljskog procesa kroz reči i stanovišta samih pacijenata. Razgovaramo o onome što pacijent može da učini da bi iz tog procesa izvukao najviše, uključujući i saradnju s isceliteljem i lekarom na stvaranju plana isceljenja. Studije pojedinih slučajeva pomažu da se proces isceljenja svede na svakodnevnu terminologiju.

U Delu IV navode se vrlo detaljni planovi isceljenja, kao i vrlo korisne isceljujuće meditacije i vizualizacije koje mogu da vam pomognu u sopstvenom isceliteljskom procesu.

Deo V opisuje uticaj odnosa s drugim osobama na vaše zdravlje, bilo to na pozitivan ili negativan način. Opisani su i praktični načini stvaranja zdravih odnosa, kao i interakcije auričnih polja koja se pojavljuju kod osoba koje su u nekom međusobnom odnosu. Metode za ponovno uspostavljanje razmena i veza energije zdravog auričnog polja takođe su date u ovom delu.

U Delu VI govori se o višim duhovnim sferama i dubljim dimenzijama stvaralačke energije, i povezuju se zdravlje, bolest i isceljenje sa stvaralačkim procesom.

Dodatak A predstavlja prepis isceliteljske seanse; Dodatak B je spisak

vrsta zdravstvenih profesionalaca, njihovih delatnosti i nacionalnih organizacija do kojih možete da dođete; Dodatak C predstavlja kratak opis Isceliteljske škole Barbare Brenan, u kojoj se muškarci i žene obučavaju za

profesionalan rad i koja javno objavljuje imena iscelitelja koji dobiju diplomu.

Pored svega, tu je i bibliografija, u kojoj se navode izvori za dalje proučavanje i čitanje.

Reči zahvalnosti

Želela bih naročito da zahvalim svom suprugu Eliju Vilneru na njegovoj ljubavi i podršci, i na tome što me uvek ohrabruje da sledim prirodnji pravac svog ličnog razvoja.

Svoju srdačnu zahvalnost izražavam i nastavnicima Isceliteljske škole Barbare Brenan što su zajedno sa mnom prošli kompletan materijal iz kojeg je proizašla ova knjiga; zahvaljujem Rosen Farano, za njeno odano prijateljstvo i spremnost da me uvek sasluša i posavetuje, kao i administrativnom osoblju Isceliteljske škole Barbare Brenan, za pomoć u pripremi ovog rukopisa.

DEO I

PERSPEKTIVA ISCELJIVANJA NAŠEG DOBA

„Nova ideja se prvo osuđuje kao smešna,
potom nipođaštava kao trivijalna dok na-
posletku ne postane opšte poznata.”

Vilijam Džejms

1.

ISCELITELJSKI DAR

U svakome leži isceliteljski dar. To nije dar koji je dat samo odabranima. On je pravo koje ste stekli rođenjem, baš kao i ja. Svako može da bude isceljen i svako može da nauči da isceljuje. Svako može da pruži isceljenje sebi i drugima.

Već ste isceljivali sebe, mada toga možda niste bili svesni. Šta prvo uradite kad se povredite? Obično dodirnete povređeni deo tela. Možda ga čak čvrsto stisnete, jer vam to pomaže da odagnate bol. Ovaj telesni instinkt takođe šalje isceljujuću energiju u povređeni deo. Ukoliko se opustite i zadržite ruke na povređenom mestu duže nego što ste to ranije činili, otkrićećete da se odvija nešto još dublje. Svaká majka dodiruje, grli, ljubi ili miluje svoju decu kada ih nešto боли. Ona to isto čini i drugima koje voli. Ako počnete podrobnije da proučavate ove jednostavne reakcije, zaključićete da je dejstvo dodira mnogo jače kada dodirujete nekoga koga volite nego kada dodirujete nekoga koga ne poznajete. Najverovatnije da ste svome dodiru

dali posebnu suštinu – suštinu ljubavi koju gajite prema toj osobi. Vidite, sve vreme ste umeli da isceljujete, ali niste bili svesni toga.

Kada ste radosni, srećni, puni energije, ili na bilo koji drugi način dobro raspoloženi, vaš dodir će drugima biti prijatniji nego onda kada ste loše raspoloženi. Energija u dodiru lošeg raspoloženja nije ista kao ona koja se nalazi u radosnom dodiru. Ono što osećate u svakom trenutku izraženo je kroz vašu energiju. Kada naučite da kanališete svoja raspoloženja, a time i prirodu energije koju emitujete, bićete blizu toga da naučite da je koristite za isceljivanje. To je upravo ono što čine iscelitelji. Oni jednostavno nauče da opažaju i kanališu svoju energiju, kako bi je iskoristili za isceljivanje.

Ova svakodnevna lična iskustva, za koja sam sigurna da su se dešavala i tada kada smo bili stanovnici pećina, prerasla su u osnovu lečenja uz pomoć polaganja ruku. Ono je staro koliko i ljudski rod. Naši preci su bili svesni

isceliteljske moći koja je dolazila iz ruku. Svaka kultura je istraživala i iskorišćavala tu moć u okvirima sopstvenog znanja i tradicija. U svojoj knjizi *Nauka budućnosti*, Džon Vajt nabraja devedeset sedam različitih kultura na ovoj našoj planeti koje sve imaju svoj termin koji se odnosi na isceljivanje ili polja životne energije. Ta polja životne energije su u Kini i Indiji poznata već pet hiljada godina.

Životnu energiju koja okružuje i prizima sve nazivam univerzalnim energetskim poljem, ili UEF.¹ Životnu energiju koja zrači iz ljudskih bića nazivam ljudskim energetskim poljem, ili HEF.² HEF je bolje poznato kao ljudska aura.

Opažanje i kanalisanje HEF

Mnogi ljudi mogu da osećete ljudsko energetsko polje, a svi mogu da nauče kako da ga osećete. Štaviše, to već i činimo – možda ne svesno, možda ne obazirući se na to ili, možda, nazivajući ga nekim drugim imenom. Na primer, tačno znate kad se neko zagleda u vas iako ne gledate u njegovom pravcu, zato što to osećate; ili vam se odmah dopadne neko potpuno stran, s kim ste se tek upoznali, i znate da ćete se odlično slagati; ili imate maglovit osećaj da će se dogoditi nešto dobro, i tako zaista i bude. Naslućujete ljudsko energetsko polje, koristeći ono što ja nazivam *natčulnom percepцијом*, ili

HSP.³ HSP se jednostavno odnosi na naša čula koja se kreću van uobičajenog raspona, to jest na ono što se понекad naziva šestim čulom. Ostali termini koji se upotrebljavaju za označavanje ove sposobnosti jesu: jasnovidost (tzv. vidovitost), sposobnost da se vidi ono što drugi ne mogu; jasnočujnost, sposobnost da se čuje ono što drugi ne mogu da čuju; jasnočulnost, sposobnost da se osete stvari koje drugi ne mogu da osećaju.

Godinama sam razvijala, proučavala i koristila HSP. Otkrila sam više specifičnih načina za razlikovanje vrsta HSP-a. Oni uključuju svih naših normalnih pet čula – vid, sluh, dodir, ukus i miris – kao i ona dodatna. Jedno od tih dodatnih, naša intuicija, jeste nejasna spoznaja, kao što je spoznaja da će se dogoditi nešto lepo i dobro, ali ne znate šta. Još jedan primer intuicije jeste kada znate da će neko da vas pozove – možda čak znate i ko – ali ne znate tačno zbog čega.

Drugo takvo čulo je ono koje ja nazivam *direktnom spoznajom*. Ono nam daje potpunu i specifičnu direktnu informaciju. Na primer, znamo da će određena osoba da nas pozove, kada će da nas pozove, kao i šta će da nam kaže. Ili, kada nam neko postavi pitanje o nečemu za šta smo sigurni da o tome ne znamo baš ništa, a ispostavi se da nam je poznat i opšti koncept i detalji traženog odgovora. Tu je obično reč o direktnoj spoznaji, ali ne znamo odakle nam informacija. Jednostavno nam je poznata.

1 Engl.: Universal energy field (Prim. prev.)

2 Engl.: Human energy field (Prim. prev.)

3 Engl.: Higher Sence Perception (Prim. prev.)

Još jedno više čulo jeste naša sposobnost da prepoznamo sopstvene emocije i emocije druge osobe. Znamo šta osećamo, mada ne razmenjujemo reči. Jednostavno upijamo energiju kojom zrače osećanja druge osobe.

Ja pravim distinkciju između drugih emocija i ljubavi. Tako je sposobnost da osetimo ljubav još jedno od viših čula. Osećanje ljubavi iziskuje mnogo dublju povezanost s drugima nego ostale emocije. To je kategorija za sebe.

Dakle, pored naših pet čula, vida, sluha, ukusa, mirisa i dodira, imamo i intuiciju, direktnu spoznaju, osećanje osećaja i osećanje ljubavi. Kad sva ta čula funkcionišu, u stanju smo da postanemo potpuno svesni trenutka i mesta gde se nalazimo.

Naša čula služe našoj budnoj svesti, a ona nas drži u sadašnjem trenutku. Prisustvovanje sadašnjem trenutku jeste iskustvo koje mnogi doživljavaju putem meditacije. To stanje je prag preko kojeg prelazimo izvan okvira vremena i prostora koji nas ograničavaju. Meditacija stišava i pročišćava um, stvarajući mesto visokoj čulnosti.

HSP počiva u rasponu onih veoma suptilnih informacija, koje naš možak obično odstranjuje kao nevažne. Razmotrite analogiju slušanja muzike. Kada je muzika preglasna, teže se čuju oni mekši tonovi u njoj. Ako je malo utišate, postaju značajni baš ti mekši tonovi i suptilnije nijanse. Možete da čujete ritmove u ritmovima. Isto važi i za HSP i ljudsko energetsko polje. Možete da naučite da stišate unutrašnju buku u svojoj glavi i obratite pažnju na tiše ritmove i suptilnije nijanse života.

Ako neko vreme budete vežbali ovo, otkrićete da su ti tiši ritmovi *osnove* vašeg življenja koje se preliva iz trenutka u trenutak. Oni su povezani s moćnom životnom energijom uz koju svi funkcionišemo.

Položite ruku na koleno svog deteta sledeći put kada ono padne i udari ga. Pustite neka u tom trenutku vama ovlada samo ljubav prema vašem detetu. Ruka će vam se ugrejati. Zašto? Zato što iz nje ističe isceljujuća energija vašeg energetskog polja i pomaže da koleno zaceli. Tu energiju ćete osetiti kao vrelinu, pulsiranje, ili kao peckanje, slično onom koje proizvodi strujni napon. Ovaj vid percepcije se naziva kinestetičko čulo. Osećate ljudsko energetsko polje kinestetički, kroz dodir.

Pošto možete da osetite ljudsko energetsko polje, možete da naučite da stupite u međusobnu reakciju s njim i kanališete ga u skladu sa svojim željama. Pokušajte da izmenite protok energije kroz svoje telo tako što ćete slediti ova uputstva. To možete da probate sledeći put kada budete umorni ili napeti.

Lezite i zamislite divno, prijatno sunce u svom stomaku (u predelu želucu). Ubrzo će vam biti mnogo bolje, a u utrobi ćete osećati toplotu. Verovatno će i disanje da vam se uspori kad počnete još više da se opuštate. Ako želite da ta opuštenost pređe i na vaš duh, setite se nekog lepog religioznog ili duhovnog iskustva koje ste nekad imali, možda još kao dete. Setite se tog naročitog, divnog vremena kada ste znali da Bog (šta god on za vas lično

predstavlja) postoji i da je to što ste živi nešto najprirodnije i najsvetije – toliko prirodno da ni zbog čega niste brinuli. Nisu vas morile nikakve sumnje u vezi s Bogom. Dozvolite sebi da ponovo proživite to iskustvo i mirno ležite u rukama tvorca. Čineći to, menjate svoj protok energije. Doveli ste sebe u moćno isceljujuće stanje. Osetite sada svoju energiju. Sviđa li vam se to osećanje?

To opušteno i isceljujuće stanje u kojem se nalazite odgovara rastućoj koherencnosti vašeg energetskog polja i usporavanju vaših moždanih talasa. Oni mogu da se izmere pomoću elektroencefalografa, ili EEG-a. On će verovatno pokazati da je vaš mozak u alfa-ritmu, oko 8 Hz ili krugova u sekundi, što je poznato kao stanje lečenja. Detektor magnetskog polja bi pokazao da vaše energetsko polje pulsiра na 7,8 do 8 Hz. To je za svakog vrlo prirodno energetsko stanje.

Vrlo verovatno ste kao dete veoma prirodno i neplanirano sledili ono što bi vas u nekom trenutku povelo. To radite i sada, u onim prekrasnim trenucima stvaralačkog predavanja, kada se prepustite životnoj energiji koja ističe iz vašeg unutrašnjeg izvora. Boje su tada sjajnije, ukusi slađi, vazduh opojnije miriše, a zvuci oko vas stupaju se u simfoniju. Niste nikakav izuzetak: svako doživljava slična iskustva.

Možda vam najbolje ideje padaju na pamet upravo onda kada i ne razmišljate o rešenju nekog problema. Šeteći po šumi ili posmatrate predivan zalazak sunca, kad – eto je. Izronila je iz dubine vašeg bića. Ili ste se zagledali

u oči detenceta i videli čudo, i prosto vas je ispunilo to čudo koje predstavlja misterija života. Ponovo su osećanja izronila iz dubina skrivenih u vama. Došla su iz dubokog unutrašnjeg izvora koji ja nazivam središnjim jezgrom vašeg bića. Upravo odatle izranja vaša svetlost. To je vaša božanstvena unutrašnja iskra.

Iskorijevanje stvaralačke isceliteljske energije

Svi mogu da nauče kako da zahvate iz izvora koji nose u sebi. Da bi stvaralačka energija mogla da se oslobađa po volji, potrebna je vežba. Proces se više sastoji u uklanjanju unutrašnjih prepreka nego u samom izvlačenju energije. Kada nestanu te kočnice, kreativnost izvire iz dubine kao arteski bunar. Svaki umetnik ili pisac zna kako izgleda borba za prevazilaženje unutrašnje blokade. Kada u tome uspeju, onda slika ili knjiga poteku poput bujice. Dešava se to i naučnicima koji pokušavaju da reše neke probleme. Svi podaci se pohranjuju u racionalni um. On se bori da pronađe odgovor, ali je nemocan. A onda, posle okrepljujućeg sna, nekih snova, i nešto aktivnosti desne strane mozga, odgovor je jednostavno tu. Stvaralačku snagu je oslobođio unutrašnji proces puštanja, sklanjanja s puta energiji koja se upinje da poteče.

Stvaralačka snaga se takođe oslobođa u kriznim vremenima. To su trenuci u kojima se rađaju heroji. Svi smo čuli o velikim podvizima postignutim u krajnje kriznim uslovima, na primer,

o čoveku koji je golim rukama uspeo da posle nesreće podigne automobil i izvuče voljenu osobu koja je bila prikleštena. Ili o majci koja odjednom oseća da prosto mora odmah da se vrati kući, i stiže upravo na vreme da spase svoju decu od opasnosti.

Oslobađanje stvaralačke snage daje nam vlast nad konkretnom situacijom. Proces izlečenja jeste proces oslobađanja naše stvaralačke snage, kako bismo ostvarili nadmoć zdravlja i dobrobiti. U stvari, s mog gledišta, kao što ćemo i videti u ovoj knjizi, najveći deo bolesti je rezultat blokiranja prirodnog protoka stvaralačke energije pojedinca.

Zbog čega blokiramo svoju stvaralačku energiju

Prolazeći kroz bolna iskustva koja nam donosi život, automatski nastojimo da ne osećamo bol. Činili smo to još kao deca. Prosto odsecamo fizički bol tako što povlačimo svest iz povređenog dela tela. Odsecamo psihičku i emocionalnu patnju tako što napinjemo mišiće i potiskujemo je u podsvest. Da bismo je i održali u podsvesti (ponekad i na samom pragu svesti), stvaramo u svom životu najrazličitije situacije koje nam odvraćaju pažnju od nje. Trudimo se da stalno budemo jačko zauzeti i postajemo radoholičari.⁴ Ili odemo u sasvim suprotnom pravcu,

u blaženstvo „glave na otavi“. Mnogi od nas postanu zavisni od droga, cigareta, čokolade ili alkohola. Mnogi od nas postanu zavisni od nastojanja da dostignu perfekciju, da budu najbolji ili najgori. Projektujemo svoje probleme na nekog drugog i počnemo da bri-nemo o njemu, umesto da se bacimo na rešavanje sopstvenih problema. Da ne bismo osećali bol, pogrešno usmeravamo ili potiskujemo velike količine energije, a time i ono što jesmo, i ono što trenutno osećamo. Čini nam se da je to delotvorno. Čini nam se da možemo da se izvučemo ako ne osećamo ili ako potiskujemo sebe, ali to tako ne ide. Cena je ogromna, ali mi čak poričemo da ona uopšte postoji. Cena je naš život.

Čini nam se da bol možemo da zaustavimo samo tako što ćemo da zaustavimo protok energije koja u sebi sadrži taj bol. Postoje specifični energetski tokovi koji sadrže fizičke, emocionalne i psihičke bolove. Na nesreću, ti energetski tokovi u sebi nose i sve drugo. Bol je samo deo njihove sadržine. Kada zaustavimo negativna iskustva kao što su bol, bes, ili strah od bilo kakve negativne situacije, istovremeno zaustavljamo i ona pozitivna iskustva, uključujući i njihove fizičke, emocionalne i psihičke aspekte.

Moguće da nismo ni svesni odvijanja ovog procesa jer, kada zađemo u svoje razumne godine, on je već pre-rastao u naviku. Podižemo zidove oko svojih rana. Na taj način podižemo zid i oko svoje veze s dubljim središnjim jezgrom. Budući da stvaralački proces dolazi iz tog stvaralačkog jezgra u

⁴ Doslovan prevod engl. reči „workaholic“, izraza novijeg datuma koji je nastao po ugledu na reč „alcoholic“, alkoholičar. (Prim. prev.)

nama, znači da smo i oko njega podigli zid. Doslovno smo, znači, zazidali svoju suštinu i odvojili je od svoje svesti i svog spoljašnjeg života.

Zamrznuti psihičko-vremenski konglomerati

Potisnuti bol često nastaje u vrlo ranom detinjstvu, a u mnogo slučajeva se to dešava čak pre rođenja, još u materici. Od tada, svaki put kad smo zaustavili protok energije u nekom bolnom događaju, zapravo smo zamrzнуli taj događaj u energiji i vremenu. To je ono što nazivamo blokom u našem auričnom polju. Pošto je aurično polje sastavljeno od energije/svesti, blok je zamrznuta energija/svest. Deo naše psihe koji je povezan s tim događajem takođe se zamrzao onog časa kad smo zaustavili bol. Taj deo naše psihe ostaje zamrznut sve dok ga sami ne otkravimo. On ne postaje zrelij i zajedno s nama. Ako se to „nešto“ desi kada smo bili jednogodišnjaci, taj deo naše psihe je još uvek star samo jednu godinu. Probuđen, nastaviće da bude i ponaša se kao jednogodišnjak. Neće sazreti sve dok ne bude isceljen, a iscelić se samo uz pomoć dovoljne količine energije koja će izazvati otapanje i započeti proces sazrevanja.

Puni smo takvih vremenskih blokova energija/svest. Koliko vremena se, u toku bilo kog dana, neko ljudsko biće ponaša u skladu sa svojim zrelim (odraslim) godinama? Malo. Neprestano stupamo u interakcije s drugima iz različitih zamrznutih psihičko-

vremenskih blokova. Tokom bilo koje intenzivne interakcije, svaka osoba može u jednom trenutku da reaguje iz svoje odrasle unutrašnjosti, a već sledećeg može da se prebací na aspekt deteta povređenog u određenom dobu. To konstantno prebacivanje iz jednog u drugi aspekt unutrašnje svesti i jeste ono što komunikaciju čini tako teškom.

Snažan aspekt takvih blokova zamrznutog psihičkog vremena jeste to što oni objedinjavaju i sačinjavaju konglomerate. Tako, recimo, energija može da potiče od osećanja napuštenosti. Uzmimo, na primer, čoveka po imenu Džo. (On je izmišljena ličnost, ali njegova priča ilustruje priče mnogih s kojima sam radila. Da bih prikazala nešto što se desi prilikom rođenja i nastavi da se nagomilava tokom života, upotrebiću, u ovom poglavljju, tog fiktivnog Džoa. To može da bude bilo ko od nas.)

Kada je rođen, Džo je odvojen od svoje majke koja je imala težak porođaj i morala je da dobije anesteziju. Kada mu je bilo godinu dana, ponovo se odvojio od nje, pošto je otišla u bolnicu da rodi još jedno dete. Na osnovu ova dva iskustva, dete koje mnogo voli svoju majku očekuje da ga uvek napuštaju oni koje najviše voli. Bez obzira na to koliki stepen napuštenosti mu se desi kasnije u životu, njega će pogađati istom razornom snagom kao i prvi put.

Iz takvih dubokih trauma, mi formiramo vizualizovani zaključak. Vizualizovani zaključak je zasnovan na iskustvu – u ovom slučaju, iskustvu

proisteklom iz napuštenosti. Zasnovan je na dečjoj logici koja kaže: „Ako volim, biću napušten”. Ovakvim vizualizovanim zaključkom bivaju potom obojene sve slične situacije. Jednogodišnji Džo, očigledno, nije svestan da ima takvo mišljenje. Umesto toga, ono je nesvesno ukopano u njegovom sistemu uverenja i on ga kao takvo nosi kroz život. Rečeno jezikom psihe, ta dva rana događaja su povezana sa još jednim, koji se desio kada je Džo imao deset godina: njegova majka je otpuštovala na odmor. Kada mu se bilo šta slično desi kasnije u životu, njegova će reakcija poticati sa stanovišta vizualizovanog zaključka pre nego sa stanovišta stvarne situacije. Ovo izaziva najrazličitije vrste emocionalnih reakcija koje su preterane u odnosu na datu situaciju.

Kao što ćemo videti u narednim poglavljima, naši vizualizovani zaključci pokreću naše lično ponašanje, koje zapravo ima tendenciju da ponovo stvara traume slične početnjima. Tako bi, na primer, Džo imao veliki ideo u situaciji kada ga, recimo, napušta žena ili prijateljica. Njegovi postupci, zasnovani na nesvesnim negativnim očekivanjima, pomogli bi u postavci cele situacije. Budući da nesvesno očekuje da bude napušten, tretiraće svoju ženu ili prijateljicu kao nekoga ko namejava da ga napusti. Moguće je da će previše tražiti od nje, kako bi mu dokazala svoju ljubav, ili je čak optužiti da planira da ga ostavi. To njegovo nesvesno ponašanje će je isprovocirati i praktično je i oterati. Onaj stvarni, dulji problem jeste da je on, tretirajući

sebe kao nekog ko zasluzuje da bude napušten, zapravo napustio sam sebe.

Kao što ćemo videti, ne bi nikada trebalo da potcenjujemo moć vizualizovanih zaključaka. U pronalaženju tih slika zakopanih u nama leži ključ procesa transformacije do zdravlja i sreće. U nama ima mnogo takvih slika oko kojih se okupljaju naši zamrznuti psihičko-vremenski konglomerati. Svi mi moramo štošta da objasnimo sebi.

Ti blokovi se gomilaju poput energije koja stvara sliku, sliku koja zbujuje onoga ko misli da bi ova iskustva mora da budu s druge strane neke emotivne barijere, kao što se nalaze s druge strane vremenske barijere. To ne ide tako. Svaki manji segment zamrznutog psihičko-vremenskog konglomerata sastavljen je od energije/svesti koja je bila zamrznuta tokom određenog iskustva iz prošlosti. Ali, slična iskustva su direktno povezana, bez obzira na to koliko ih vremena deli.

Kroz isceliteljski postupak, oslobađa se jedan mali zamrznuti blok psihičkog vremena. Povećana energija koja se time oslobađa u aurično polje zauzvrat počinje da oslobađa ostale male segmente vremenskog konglomerata zato što je reč o sličnoj energiji. Da se vratimo na Džoovu priču: svaki put kad se oslobodi neki blok, on ima utisak da mu se to upravo sada događa. Prema tome, on može da oseća neki bol koji potiče iz njegove tridesete godine, i čim se taj bol osloboди, odjednom će se naći u svojoj desetoj godini. Ubrzo, desetogodišnjak će postati jednogodišnjak.